

ستان

ستانی

سبسی

سنگاری

سنچانی

بروزن پندار از قرایی چزیره و قاموصل
مسافت سه روز راه غاصله است و این
دھیست در مصر و امداستم ابوالسعادات
اسعد بن یعنی بن موسی معروف به همه
سنگاری در شمار تقویات شاعری و
شاعران جز اینکه شعرش بر قوهش
چریخه و شهرها کوچید و اکا بر را
ستود در سال ۲۶۲ هجری گذشت بکدامیک
منسوبست و از نظم او است
و هوک ما حظر السلو بیاله
ولات اعلم بالغرام بحاله

او لیس لکلف المعنی شاهد
من حاله یعنیک عن تأسیله
جهدت ثوب سقا مه و هنکت
ستر غرا و عمر متجلب و صالح
افزله سبفت له ام خلله
ما لونه من تیهه و دلا له
ویان من مله الشیبه رالصبا
شرتمن معاویه و علیب زواله
تسري انوار اذار فی هر اکب مسنه
فتكاد ازرق فی یهار چیا له
سنچانی منسوبست سنچان
بر و زنگ از از قرایی خواف و
ابوالحسن علی یون فاسم سنچانی در
شمار ادبیان و لذیبان و صاحب کتاب
محضه مراییه و ابوالحسن علیه بن حسن

خشتم بر اعد امش ابوده اسد هیج
نم بر ا بروس نه بده است چیز
و دیوانش مجموعه ایست از حکمت
و هر فات و در عین حال پنهان و
روایت و باید گفت سنانی نخستین
شاعری است که هر فان و تصوف را
آن هامه مردم پرا کند داز این
زه گذر خدمتی بزرگ با آن داریت
کرد، هم را ابرای شاعران باز کرد
و پیمیح وی شاعران پس از او قساید
و غزل عارفانه پرداختند و سنانی در سال
۴۴ در غزنه در گذشت

ستانی باکسر اول بروزن کشان
از اعلام است و نام جمیعی از صحابه و
محدثان و دانشمندان
ستانی با غلط پیش منسوبست
ستان نام زای محمد بن احمد سنانی
واحمد بن محمد بن احمد سنانی هردو
در شمار محدثان خاصه

سبسی منسوبست به منور، بر
وزن کشمکش و آن نام منهور بن معاویه
بر جرولن نهل ایت و در تیره در قبرله
دایه و ایان بن اوفه داشت سبسی و
وسیعه بن همد طائی سبسی عرب دودد
ش او محدثان شفایه با و من و داد
من ماریه منسوبست بسنی

زنیست که گندم مروشی کرد و پیمانه
 را تمام گرفت و بخوبیدار داد و مندره
 بهمنی یسمانه در گستواره همینه
 است این مصراع اکیلسکم و لسیف
 کیل السندره بهمنی از خوتان یسمانه
 شمشیر راتام کیم
 سندلی بروزن جوهر نام پرنده
 ایست و لقب همراه نیس مکنی است
 در شمار محمد نان امامیه
 سپندی باکسر و سکون نون
 بر وزن دندی نام سندي بن شاهک
 رئیس خر طه بغداد و الی سندي بن
 دیبع خدادی و سندي بن عیسی همدانی
 است که هر دو در شمار محمد ناف
 حاصه اند و بایانی نسبت منسوبست بسند
 که نام بخشی است و سیم در هندوستان
 سمعن بر وزن کشمکش بهمنی
 شنیگی نیز استخوان دندمه که طرف
 سینه افتاده است و آن نام جمعی است
 سمعن باکسر اول و شدید نون
 نسبت بسن از قرای تکر بت و
 ناف است که شبکی صوفی بآن نظر
 داشته و گفته است
 نر لنا السن است هنا
 ۱ من نری هنا

فقیهان شافعی و از قضات بوشاور
 بدان منسوبند
 سنجی منسوبست بسنج مروزن
 و نجاح قرای مرو و ابو داود سلیمان
 بن محمد سنجی مروزی در شمار حفاظ
 حدیث و از شاگردان اصمی و نضرین
 هبیل وهبیم بن عدی و از کسانی است
 که برای نرا گرفتن خدیث رحلتها
 براق و عصر و حیاز و بن کرد و در
 سال ۷۰ در گذشت و از نظم او است
 یا آمر الناس [امروف مجتبه]
 و ان رأی ها ملا بالنکر انتبه
 ا بدء بنسک قبل الناس کلمه
 فاووصها وائل مانی سورة البقره
 ابا مروت بر تارکین له
 ناسین ذلك دأب الخیب الغرہ
 و ان امرت ببر تم کنت هلی
 خلاقه لم تکن الا من النهر
 وا على حمیم بن همیب بنت محمد
 سنجی مروزی در شمار فقیهان شافعی
 و شاگرد ابو بکر غفار مروزی و هارج
 تلیعیس ابوالعباس بن القاس و متوفی
 ۴۳۶ بدان منسوبند
 سندلی بروزن جوهر بهمنی
 گستاخ نام سوکس از صحابه است و

سوادی سوار سواری سواد

کشور عراق و این نام را
نهادند چه وقتی پسر زمین عراق را سیدند
نخلستانهای آنرا از دور بعیدند و
پرسیدند ما هذا السواد این سیاهی
چیست و نام سواد برآت ماند و
ابوالفرج علاء بن علی بن محمد بن
علی بن احمد بن عبد الله واسطی را
این سوادی گویند و درسم است که
شیخون را بشهر و کشور پیوند دهند
این سوادی در شهادت کاتبیان و هم در نظم
شعر بارع بود وازا راست

اشکوا لیک و من صدودک اشتکی
و اظن من شغلی بانک منصبی
و اسد عذک مفعالة من ان یری
منک الصدد فیشتفی من یشتفی
و در سال ۵۵۶ در گذشت

سوار بافتح اول و تشید و او
کسر است که باده در مفترش بسرعت
ان کند و از اعلام است و ابو سوار غنوی
از قصبه عان هرباست و استاد ابو عبیده
و بعضی بر روزن کنار ضبط کرد و آنده
سوارقی منسوب است بسوارق
بروزن شوارق و آن نام قریه است
میان مکه و مدینه و ابو بکر محمد بن
عثیق بن نجم بن احمد سوارقی بکری
در شمار تقیهان و شاهران و متوفی

قبلما جتنا لللیل یو بذ لنا بیندا دنا
واز آن قریه است ابو محمد عبد الله
بن علی سنی در شمار تقیهان و سنی
باضم اول و تشید نون مشو بست
پسنت بمعنى راه نیز روشن - نیز خوی
و مقصد سنت پیغمبر است که همان
راه و روش او باشد و سنی وصف هر
کسی است که بر سنت پیغمبر باشد اما
آلرا بر ابر شیعه پکار برند و کسانی را
که پس از پیغمبر ابو بکر و عمر و عثمان
علی را خلیفه دانند سنی گویند

سوادی باضم اول منسوب است
به پنهان سوانح که تیره ایست در قبیله
هوازن و ابو چحبه و هب بن عبد الله
سوادی از خواص اصحاب امام علی بن ابی
طالب و کبیل بیت المال او بدرو منسوب است
سواد پروزن نهاد بمعنى سیاه
لام جمعی است از جمله سواد بن قارب
اسدی صحابی و سواده با زیادتی تا
در آخر آن نیز نام جمعی است از جمله
سواده بن قیس صحابی همان کسی
که خواست پیغمبر را قصاص کند از
آن پس که پیغمبر گفت هر کس را
بر من مظلمه است برو خیزد و قصاص
کند لکن نکرد

سوادی منسوب است بسواد نام

اللهم إن شربت

سواق بروزان شداد بعضی رانده
آن لقب جمیع از مهدنان است از
مله احمد بن محمد بن هشیل بن عمر
ن رایح سواق در شمار مهدنان خاصه
سوده باقی و سکون بروزن
لوحة بعضی ز مین هوار که در آن
مشکلهای سباء باشد زیر زمینی که در
آن تقطیع باشد و نای آن وحدت
(تک) را اماید و آن نام سوده دختر
زمه بن قیس بن خید شمس عامریه
است از زنان پیغمبر

سوره با عن اول و در دوره
نام سوره بیکب اسدی است در
شمار مهدنان خاصه

سوذلی منسوخت بموزن و
سوذلی کسی را گوند که پشه ای
سوذل کری باشد و آن لغت شهی
الدین ابو بتک محمد بن علی ایلمان
مسعودی است در ساز احاطه شاعران
و در آغاز سایه گری ایا بر بودا نه
و ایزدره چروهرل بیوار شمر نام گردید
اما در یادان از آن راه بکردید و در
سال ۷۶۹ در سن هشتاد سالگی نزد
سمرفه از جهان در شواف ایواره
تلاکی ز کرسی و ایه آیه در ای

بر آیگیته سنگه تافت فعل ماوما
تمهت نهاده بر تلك آیگ به ریگ
اصرار کرد و با گنه خود بسر و جوهر
نهشتم از صوره و نه از کبوتر شک
نمرود وقت کشته و فرعون مملکت
گه، ا رسول کینه و گه ماعداي جنگ
جهانی که جنگ ساید پذرفه ایم صلح
جهانی که صلح باید آشته ایم ج...
چنگ که اجل گرفته گریبانه در ما
ما خوش گرفه دامن آزو هرا می گست
سروی هنسه سه سوی مه...
رسوی شم لذتی خورسته و از آن
شهر است ایواه لاهی زن زالار حمن
خوار و سی در نهار ازیمه و ایمه
را ایمه رسی هیمه همه دار سوی
در شهابه همان و ایمه و شاهه
سماوه کر خل بیه و دهیه و ده
نه و ده و ده و ده و ده و ده
و ده و ده و ده و ده و ده و ده
را ایمه مل زن زن زن زن زن
ده سه بز و ده و ده و ده و ده
هذا زن بد ایه زن زن زن
ده ده ده ده ده ده ده ده ده
ایه زن زن زن زن زن زن زن زن

سهروردی

سهروردی منسو بست به روره
برو زفت کمر هرد از قرای زنجان و
و بیرون که نزود نیز قبیط کرده آند
واز آن قریه است شهاب الدین ابو
جعفر حوران محمد بن عبد الله بکری
سهروردی از اهالی مشایخ صوفیه و
سر جله فرقه صوفیه سهروردیه و در
سال ۲۹۹ از مادرزاد و در بغداد زست
گرفت و شهرهای آسیای صغیر را بید
و در بغداد مجلس وعظ منصوصی داشت
و سعدی در همان مجلس وعظ خلیل با
سپرد و در سلطنت مریدانش در آمد و در
بوستان نام او را برده جنای که گفته است
مرا پیر دانای هر شه شهاب

دوانه در فرمود بود زی آب
بکی آنکه در نفس خود بین باری
د گرا آنکه در همچوین باری
شهاب الدین کنایها پرداخت از جمله
کتاب عوارف العارف و کتاب و شفیع
النصایح و کتاب اعلام الحق و کتاب
جذب القلوب و بیان نظم شعر تو انبوده
واز نظم ارامست

ای دوست وجود و علیم ای اسد شیر
صرمهای شادی و غمی ای ارامت ۵۰۵ه
تو دیده نداری سکه بیانی ای را
ورله ن سرت قادمعت ای سید ۴۷۶ه

خلفه از آنکه از تاریخ و از خواص اصحاب
امام علی ای ایضاً و متوفی ۸۰۰ه
سویدائی منسو بست بسویداء
بعض سوداء، منش اسود از قرای خوران
دمشق و ابو محمد عاصم بن دغش بن
محمد خورانی سویدائی در شمار قمیهان
واز شاگردان ابو حامد غزالی و متوفی
۳۰۰ه بدان منسو بست

سویدی با خاطریش منسو
بسویده نام نیای عز الدین ابو احمد
ابراهیم بن محمد بن طرخان انصاری
سویدی دمشقی در شمار طبیعت و صاحب
كتاب التذکره در ادویه مفرد و
متوفی ۶۹۰ و نیز نام نیای ابو الفوزان
محمد امین بقدادی سویدی است
صاحب کتاب سیارک الذهب فی
معرفة قیام العرب و این کتاب را
از اهایه الارب فی معرفة انساب
العرب فلشنده گل چین کرده است
و در سال ۸۲۱ در گذشت و نیز نام
نیای ابو البرکات جمال الدین عبد الله
بن حسین بقدادی سویدی است در
شمار قمیهان و ادبیان و شارح دلائل
الخیرات و صاحب کتاب النفعۃ المسکیۃ
فی الرحلۃ المسکیۃ و دیوان شعر و حاشیه
بر معنی المیب و متوفی ۱۱۷۴

۱۰

۱۰۷

پنهانی بدر آنکه بعده بارش نبود
سوز خوردن همهای تو کارش نبود
در هشت سو حالیش باشد که ار آن و
هم با تو و هم بتو فرارش نبود
و در سال ۲۳۶ در سن ۹۲ سالگی
در پندت از دایاد مت و پ شهاب
الله بن ابو الفتح پیغمبیر است جیش
شهروری است معروف، شیخ اشرافی
در شمار حکیمان وادیمان و عیهانو
شاعران و هم در فن معاصره نواندند
پندانه که گویند با هر کسی معاشره
حکمرد او را مغلوب ساخت و هم در
حکمت صریحی امداد کرد که بدلیل
اشراف مشهور گردید و پس او محمد
سفری که شهرها گردید در حاشیه س
و در حلقة درس شرع اهیان الدین
در آمد و با هر چنان آن برو مانده
حکمرد و بر هستگان چونه گردید و
واسعیان الدین اور ازدواج و گردید
هر ای اور ای زن مانع مردم پر ۱۰۰
و همهان بسیار ای ای حسن و سه
و المائے العالیه لذتی ای ای و می
هم اعلی می بودت زاده و ای ای و می
اسراف راه گردید حیث گردید و ای
هم گاه می ای ای گردید و ای ای
او را برداشت ای ای و می

ناظم قصیده عینیه در مساجد باين مطلع
با من يرى ما في الصدور بمع
انت المعد لشكـل ما يتـقـع
و اـين قصـيدـه وـاـنت سـجـعـه
جمـوي تـخيـسـهـ كـرـدـ وـدرـ سـالـ ١٤٨١ـ دـرـ
مراـكـشـ درـ گـنـشتـ وـنـيـزـ سـهـيلـيـ +ـ اـمـنـ
امـيرـ نـظـامـ الدـيـنـ اـحـمـدـ سـهـيلـيـ سـهـيلـيـ
اسـتـ درـ شـمـارـ اـمـرـانـ وـ شـاعـرـانـ وـ اـذـريـ
شاـگـرـدانـ آـذـريـ وـارـ آـذـريـ دـوـخـواـستـ
صـکـرـدـ کـهـ اوـ رـاـ تـحـصـنـ وـ هـدـ آـذـريـ
کـشـانـ کـهـ درـ دـسـتـ دـاشـتـ باـزـ کـرـدـ وـ
آـغـازـ صـفـحـهـ رـاـ نـگـرـیـستـ وـ اـعـطـ سـهـيلـيـ
راـدـیدـ وـ اوـرـ اـسـهـيلـيـ تـحـصـنـ دـازـ وـ سـهـيلـيـ
درـ دـوزـ بـانـ تـرـ گـلـ وـ فـارـسـیـ شـعـرـ دـنـمـ
کـرـدـ وـ هـمـ مرـدـیـ هـرـوـانـ دـاـتـادـهـ بـودـ
وـ دـاـشـمـنـدـانـ رـاـ دـوـسـتـ دـاشـتـ وـ درـ
کـنـفـ گـرـفـ وـ مـلـاخـهـ دـهـ غـنـیـ کـهـانـ
عـرـوـ،ـ اوـارـ،ـ هـلـیـ رـاـ بـامـ اوـ بوـئـتـ
وـ سـهـيلـيـ دـسـالـ ١٤٧٦ـ دـرـ گـلـ +ـ وـاـمـاـ
اوـ الـعـسـورـ لـهـ ماـهـ دـهـ جـرـدـ دـهـ
سـرـاـ زـهـ دـهـ گـلـ دـهـ اـمـاـ دـهـ اـمـاـ،ـ
وـ دـهـ اـمـاـ گـلـهـ الـرـوـحـ الـرـیـاـ اـمـاـ
اوـ لـبـ سـرـشـهـ بـاـرـ دـهـ دـهـ اـمـاـ
خـودـ دـهـ لـلـ هـامـ دـوـ دـسـاـ سـاـهـرـهـ
خـرـقـهـ وـ دـزـنـ خـوارـهـ دـهـ دـوـ دـهـ
نـرـاـ دـهـ دـارـ گـلـ دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ

خـودـ دـهـ ذـهـانـیـ اـیـلـکـ وـ بدـ کـمـ نـکـسـیـ
دـهـرـ وـ توـمـیـ وـ رـاهـ توـنـیـ مـنـزـلـ توـ
هـشـدارـ کـهـ رـاهـ خـودـ بـعـودـ کـمـ نـکـسـیـ
وـلـیـزـ اـبـوـ الـجـیـسـ عـبدـ الـفـالـدـرـ مـنـ
عـدـالـلـهـ مـنـ مـعـمـدـ بـنـ عـبدـالـلـهـ مـنـ سـعـدـ بـکـرـیـ
سـهـرـ وـ رـدـیـ هـمـ شـهـابـ الدـینـ عـمـرـ مـدـ کـورـ
وـارـ مـشـایـخـ طـرـیـقـ
سـهـیـیـ هـاـنـهـ جـوـ سـکـونـ مـنـسـوـبـتـ
سـهـمـنـ هـمـرـ وـ بـنـ هـصـیـمـ بـنـ کـعـبـ اـنـ
لـوـیـ مـنـ غـالـبـ پـدـرـ تـیرـهـ دـرـ بـیـلـهـ هـرـشـ
وـ چـمـیـ اـزـ صـحـابـهـ وـ مـعـدـلـانـ دـوـ مـسـوـنـهـ
سـهـوـاجـیـ مـنـسـوـبـتـ بـسـهـوـاجـیـ
برـوـزنـ سـرـ بـارـ اـزـ هـرـ اـیـ مـصـرـ وـ اـوـ عـلـیـ
حسـنـ بـنـ مـعـمـدـ سـهـوـاجـیـ دـرـ شـمـارـ
ادـیـبـانـ وـ شـاعـرـانـ وـ صـاحـبـ کـتابـ الـهـوـاـمـیـ
وـ مـتـوفـیـ ٤٠٠ـ بـدـانـ مـنـسـوـبـتـ
سـهـیـلـیـ مـنـسـوـبـتـ بـسـهـیـلـ بـرـ
دـزـنـ زـبـرـ وـ آـنـ هـامـ مـلـوـ کـیـسـتـ دـرـ بـاـحـیـتـ
مـالـفـهـ اـزـ شـہـرـ هـایـ اـنـدـلـسـ وـ آـنـ آـنـاـ
اسـتـ اـبـوـ الـفـاسـمـ عـبدـالـرـحـمـنـ بـنـ حـلـیـسـ
آـنـیـ مـعـمـدـ عـبدـالـلـهـ بـنـ حـلـیـسـ اـحـمـدـهـ
اـنـدـلـسـیـ مـالـقـیـ سـهـیـلـ دـرـ شـمـارـ اـنـ آـنـ
وـ نـجـوـیـانـ وـ مـفـسـرـانـ وـ مـدـنـانـ وـ مـسـبـ
شـرـحـ الـحـلـ وـ کـمـلـ الـلـاـعـلـمـ هـاـمـیـ
الـقـرـآنـ مـنـ الـاـمـاءـ وـ الـاعـلـامـ وـ کـتابـ
الـرـوـمـ الـاـمـاءـ دـرـ بـرـجـ رـسـیـهـ دـ

و سیاری با گمرکول و تهذیف منسوب است
سیار بروزگزار از فرای چهارا و
ابوالحسن هلی برهی حسین سیاری
معروف به علیک طوبیل (۱) در شمار
محدثان ابدان مشهود است

نهر الملک ابو غالب محدثین مختلف او
و از نزدیکه گرفت و از آن پس که نهر
الملک در گذشت بر عالم خود بشر سید
و بوالی نگریست پناه برداود در سال ۱۸
دو گذشت و بیست هزار دینار بر جای
گذاشت و والی آن را بورنه و رسانید
و از نظم او است در پرتو ماه برآب
کافما البدر فوق العاده مطالعه
ونعن بالشخط فی له و و می طرب
ملك رأنا ناهوی المعبود الهم
یهدی فمدله جسر من المذهب
سیاری متسو مست سیار بروزن
خطاریای ابو عبد الله احمد بن محمد
بن سیاروسیاری است در شمار کتابخان
آل صاهر و در سلک محدثین و صاحب
محکماب المغارب و کتاب الطسب و
کتاب ثواب الفرقان و سریام زیارت ابو
الحسن اسماعیل ابراهیم سیاری است
در شمار علمای امامیه و خالوی ابو
عمر و راهد در سلک علمای عائمه و
ابوعمر و زاهد حدیث کرد که مادری
خالوی من مدح تشیع را در گردید
و من عن ایران - - - من بودم و ما سیار
سلک کارم را به عبارت م خواهد از او
که درین در عالم مدن من اروا

محمد بن احمد بن علی سیبی دو شمار
نقیهان شانصی و منو فی ۳۹۲ بدات
منسوبست

سید بروزن سید بعضی شهر نیز
گرگ از اعلام است و ابن سید کنیت
مشهور ابو محمد عبدالله بن محمد بن
سید بطاطیوسی اندلسی است در شمار
لغویان و نحویان و آدیبات و
صاحب کتاب المثلث و حکایت سبب
اختلاف الفقها و کتاب العمل فی
شرح آیات العمل و شرح ادب الکافی
و شرح دیوان مشبی و شرح سقط الزند
و شرح موعاً و غیر اینها و متوفی ۴۶۱
و نیز کنیت احمد بن ابان بن سید اندلسی
است در شمار لغویان و نحویان و صاحب
کتاب المالم در لغت در یکصد مجلد
واز زان آغاز کرد و پدره پایان داد
نیز کتاب اخفش را شرح کرد و در سال
۳۸۲ در گذشت و سیده باز زاده تا
در آخر آن نیز از اعلام است و ابن سوده
کنیت شهر ابوالحسن علی بن اسماعیل
مرسی است و ما آنکه نایننا بود در
شمار پیشوایان ادب و لغت امتاز و از
او است کتاب الححکم و کتاب
المخصوص هردو در افغانستان و کتاب الانیق
در حمامه در شش مجلد و متوفی ۴۸۵

سیده مر موصوی و هفت سخن خانه
هوی باخدا اهل رایاها مباحثه در گرفت
بشرحی که داستان آن بتفصیل در کتاب
معنی التسبیب مسطور است و هر دو
آن بداری هر یان تن داده و هر یان
جانب کسانی را که صاحب منزلت بود
رها یست گردند و سیبیه سر افکنه
گردید و با بران سفر کرد و در شیراز
زیست و در سال ۱۸۰ در گذشت و
چهل و چند سال عمر کرد و در اشکه
در شیراز و با ساوه و باصره در گذشت
است اخلاق است و هم در سنین عمر او
واورا سیبیه از این روی گفته حکمه
خوش رسم و گوشه اش سرخ هم چون
سیبیه نیز ابوالحسن علی بن عبدالله بن
ابراهیم کوئی مالکی رامیسویه گویند
وی بیز در همار نحویان بود و در
سال ۷۲۷ در فاهره در گذشت و از اضم
او است در فرل که باصطلاح نهوان
آنرا آمیخته است

عذر بست قلمی دوچرخه ای متصیل
نا من هو اه نایبر غم منفصیل
دارالله ن دو آکی صدود دادی
مه اهد و ایه دن هندره ، الی هدل
همی هم دو سه ده ب عروزان
د از فرای تر ره را و همان احمد بن

قریه است ابو سعید حسن بن عبدالله بن
مرزان سیرافی در شمار پیشوایان ادب
و لغت و نحو و شعر و هروض و مکافی
و شارع کتاب سیبوبه او از بهترین طریق
کتاب سیبوبه است و شارع قصیده در زیدیه
و کتاب الاعمال در نحو دارایم و فرزندش
بوسف بن حسن سیرافی که او نیز از
اعلام ادب است و بس از پدر خای او
نشست آنرا امام شرد و کتاب صنعت الشعر
والبلاغه و کتاب اخبار معاد البصرین
وعربان و ابو سعید سیرافی در سراب
از مادر ران و در همانجا، اسب داشت
پرداز و عمارت داشت و حسی در
همسکر زد و رار آنرا بداد و دست
و در شاهزاده زد و عم شاهزاده زد
و سب زدن را از اینها امروز اور ام
و دعی سرایی گفته و شد و همچنان
باودن اعوان و بودن اند و
خط در آنها داشت و از اینها
معنی نسب شرد و گویی داشت از اینها
میخواست و در اینها مادر گذشت
ده نزد همیشگی همچنان داشت او بونه
و بودن از اینها داشت و از اینها
که از اینها مادر گذشت از اینها
دانسته بود از اینها مادر

خارج از آنها همچو سیرانی گفت
 لست مهد را ولا ترا ت علی
 صدر ولا غلطک البلى بشان
 اعن الله كل نعم و شعرو عمرو
 من بهشی من سید اف
 و سید امی در سال ۱۳۶۸ در گذشت
 و نیز از آنها است احمد بن علی بن
 هاشم بن اوح سر امی در شمار ثقات
 و دلائل احادیث و استاد نجاشی و صاحب
 کتاب المصایح و کتاب الفاضی میں
 الحدیثین المجهودین وغیرا ها
 سیدی عدوی است بسیر بروزن
 دیر از شهر کهای بمن و بعیی من ای
 العبر من سالم سریلی بعیی هصرانی در
 شمار همان و مامه کهانه ایان در
 فقه و نیاز ، الزمام و دلائل هصار
 و کتاب عربی و سونای سویی
 سونای و مامه ریل و هم
 معربی و را سیل و مشهور
 ابو گرمه و سیل و عیی
 ایس در شهد و دلایل و در
 هام مدار و دلایل و میون
 او و دلایل و دلایل
 دلایل
 گر و دلایل
 دلایل و دلایل
 دلایل و دلایل

کنایت از بودن است) یا با ابن سینا
 و در سال ۱۱۰ در گذشت
 سینا بروزن پینا نام نیای شیخ
 الرئیس ابوهلالی حسین بن هبده الله بن
 سینا امیت مشهور با من سینا و بنت
 چنین رسید که سینا فارسی است که
 آنرا مغرب کردند و عربی نیست اما
 ریشه آنرا در فارسی نیافتنم و اما سینه
 مذکور در قرآن نیز مغرب است و نام
 سر ذهنی است میان دریای احمر و
 دریای مدیترانه که کوه طور در آن
 افتاده است این سینا در قریه افسنه از
 دری از خوشی از نوع بخارا سال
 ۴۷۰ از مادرزاد او در محاره کسب داشت
 پرداخت و در مدت پنج سال طروم ادیبه
 را اگر فوت نهاد و یا فوتی را از محمود
 مساجی پاموشید و قدر از اساعی زاده
 و سیل و کتاب اولیس را پیش ابو
 عینه اند نایخواند و آنگاه تحصیل
 علوم عقلی پرداخت و استادان دقوی
 را نهیدی از آن پس صناعت طب
 پرداخت و هنوز سیل همچو شهیت
 او و دلایل و دلایل
 دلایل
 گر و دلایل
 دلایل و دلایل
 دلایل و دلایل

در دوازدهمین سال از فصل هفتم تا ماهه نهم
و در انتخاب راه صریح شد که کام بیان از
قولنگ آید هارض گردید و مستور دو
دانش تعلم کرفس داد که با آن سنه
کنند و پنج دانگ داشتند که در مدد
فرجه اینها شدیدتر گردید و بهصفهان
اورا بر گردانید و چندی پایانید که
خلاء الدوله آهنگ سفر همدان کرد
و این سینا را با خود برداشت اما چون این
سینا به همدان رسیداز پا در آمد و رفتن
خود را داشت و با صلاح کارهای پرداخت
و در ماه زرمهدان ۱۲۷۴ در گذشت و
تصفات گرانیهای از او بر جای ماند
مانند کتاب اشارات و کتاب شفا و کتاب
قانون و کتاب تجارت و داشته علامی
و کتاب عیون الحکمة و کتاب المهد
و المهد و غیر آنها و در دور زبانه فارسی
و غربی شعر نظم کرد و قصیده عینه
او از مشاهیر فصل اول است بدین مطلع
بیضت الیک من المهد الارغم

درقا، ذات تعرق وتشمع
 وازنظم عربی او است در غزل
 لا اجزای هیوب قابو بجهود
 الا اجزای علیه هست ذلب امه
 خفت عنی بر پنهان فکالت
 الی انت صرفه عذر لشه

الحجاء يعبر لزهري مهادئي الامهوا
 شرح الفية شمید و شرح المصول خو
 تصیر الدین و غير ایشها و منوگنی آنچه
 سیوطی منسوبت بسیوط
 وزن قبول و آن نلم قریب ایسد درمه
 و باضم اول بر وزن بیوت نین خبر
 کرد هاید و اسیوط بروزن احمدود و
 نوشته اندواز آن قریب است جلال الدین
 ابو الفضل عبدالرحمن بن امی سکون
 ناصر الدین محمد سیوطی از اعاظ
 ادبیان و نویسنده کان و صاحب بیش
 از پاحدص بصنیف مائد کتاب الاتقاد
 و کتاب المُسلمات و کتاب الكل
 الطیب و کتاب البیحجه المرضیانی شرح
 الا لفیه و کتاب فتح القریب و کتاب
 المقامات و کتاب الاولیل و کتاب بغیة
 الوعان و کتابه لآخر العقبه و غیر آنها
 سوانحی در اصول پیرو اشعاره بود و
 در فروع بر منصب شاعری و از سویه
 کسی فراگرفت و در فنون مختلف
 کتاب پرداخت در سال ۱۹۹۰ در گذشت .

و الى آنکه همچنانکه ببلطفه و تقدیره
 تم تزلی غنی بعلو و مفعه
 ایش قلبی بعد روز و رقصانی
 ملک اجسانه و دوسن لجسمه
 بکسر العین با افتخار و مصالی
 حمل و قت کسره بغير ضم
 واذ نظم غایسی او است
 دل گویی پدر این بادیه بسیار شناخت
 پسکه وی ندادست و بسی موی شکافت
 و نسرمل من هزار خورشید بنافت
 آخر بمحکمال ذره راه نیافت
 سیوری منسوبت بسیور بر
 وزن سرور ادق رای حل و اذ آن فریه
 است ابو عبدالله مقاماد بن عبدالله من
 محمدبن حسین بن محمد حلی سیوری
 اسدی معروف بفضل و فناد و فاضل
 سیوری از اعلام دیهان و منتکمات
 امامیه و صاحب کتاب نمایه المسترشادین
 می اصل الدین و کتاب کنز العرفان
 فرقه القرآن و کتاب الزقیع الرابع
 فی شرح مختصر امرایم و شرح الباب

(رایا ز سیلان (اول)

تلذ کار

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران
تهران - ایران - ۰۰۳۱۴۰ - جلد نیز در مایه جای دارد و میراث ایران

اندیشه‌های تاک

یا

(افکار و نظریات دانشمندان معاصر)

درباره فرضیه داروین

((تکامل پاتحول))

«(مرد آورند)»

سید محمد هاشمی

این کتاب در دست تهیه و شامل نظریه‌های دانشمندان

وانویسندهان طبقه اول خواهد بود